

Goldoni: A hazug
Fergeteges komédia
a Latinovits Zoltán Diákszínpad előadásában

„Ez nem hazugság, hanem megannyi szellemes ötlet, villámgyors, ragyogó eszme sziporkaözöne. Az igazi világfi legyen fesztelen, és ha alkalom adódik, gátlástalan.”

(I. felv. 4. jel.)

A Diákszínpad az utóbbi években már több Goldoni darabot is feldolgozott, így A kávéházat, a Két úr szolgáját és A legyezőt. A vígjátékokat mind nagy sikerrel adták elő az egymást követő diákszínész-generációk. A komédiák leginkább természetes egyszerűségük, fajsúlyos mondanivalójuk, tanulságuk miatt érdemelték ki a közönség szeretetét. Rendkívül alkalmasak arra, hogy a fiatal színészek kibontakoztathassák tehetségüket és talpraesettységüket. Így jó választásnak tűnt, hogy az idei bemutató egy negyedik Goldoni darab, A hazug legyen. Az esemény Carlo Goldoni szülővárosában, az újkor hajnalán járó Velencében játszódik. Balanzoni doktor két szépséges lányának kegyeiért egy messzi földről hazatért, magát Don Asdrubale di Castel d'Oro ögrófnak kiadó ifjú is szeretne megküzdeni. Számunkra azonban gyorsan kiderül szolgája, Arlecchino révén, hogy nem egy gazdag lovag érkezett, hanem a megrögzött hazudozó, a szerelem terén gátlástalan világfi, Lelio. Mindkét lánynak akad már kérője. Az idősebbnek, Rosaurának épp az apja mellett segédkező Florindo. Am ő bátortalan a szerelemben és szíve hölgyének név nélkül küldi ajándékait, nem vállalva fel nyíltan érzéseit és ez az, amit Lelio rendre gyorsan felismerve, gátlástalanul kihasznál.

A komédia helyzeteiben saját gyarlóságainkat látjuk viszont, a szerző pedig megtanít minket egy nagyon fontos dologra: önmagunkon nevetni. Hiúsággal, büszkeséggel, törtetéssel teli korunkban kifejezetten jót tesz az egészségnek, ha rájövünk, hogy igazán jót nevetni leginkább önnön hibáinkon lehet. A fordulatokban, kalandokban gazdag cselekmény végig leköti a figyelmünket, és az érzelmeinket. A nagy nevetések mellett, izgatottan szurkolunk Florindonak, és egyre nagyobb ellenérzéssel figyeljük, meddig mehet el a gátlástalanságban Lelio, várjuk, hogy lesz-e igazságtétel a végén. . .

A szereplőket ezúttal is jó érzéssel választotta ki a rendező, Lukácsi tanár úr. Az utóbbi években kialakuló, nagyon tehetséges generáció adja idén is a főbb szerepeket. Kiss Emma és Paár Eszter ezúttal testvérpárt alakítanak, rivalizálásuk, féltékenykedésük hitele egy percig sem kétséges. Kitűnően alakítják a már-már felnőtt, ám sokszor még gyerekesen viselkedő Rosaurát és Beatricét. Florindo szerepében Almássy Márton játssza a naiv vívódó szerelme, őszinte alakítása igazi ellenpontja tud lenni a gátlástalan Lelio szerepében feltűnő Gál Tibornak. Tibor ezúttal is az egyik főszerepet kapta, és igazi világfiként lép elénk. Látszik, hogy élvezzi a színpadon töltött időt, természetessége sokat tesz hozzá az előadás hiteléhez. Tímár Benedek (Arlecchino) nagyon jól alakítja a hazugságokkal szemben ironikus, urával mégiscsak cinkos, ám rajta erkölcsileg fölülemelkedő hű szolgát. Az állandó hazugságokba már beletörődött megjegyzései ébresztik a nézőkben a legtöbb derűtséget. A tanárszínészek választásánál telitalálat a háza tisztességét féltő lányos apa, Palenik Gergő, és a már megöregedett, naiv, jóhiszemű kereskedő: Bencze Dávid. A darab színvonalát a pontos rendezés és a színészi alakítások mellett a zene és a díszlet is emeli. A kor hangulatát megidéző zenei betéteket a fiatal zeneszerző, Holics László, míg a szerenádöt Szalay József szerezte. Szintén az ő munkája a stilizált, de a reneszánszkori Velence atmoszféráját felsejdtető díszlet.

A darab előrehaladtával már-már úgy tűnik, a beteges, gátlástalan Lelio eléri célját és elveszi Rosaurát. Azonban a már saját hazugságaiban vergődő, egyre csak előre menekülő gavallért végül mégiscsak utoléri sorsa. Belebukik a széltolásba, el kell hagynia az apai házat. A tisztességes udvarlók, Florindo és Ottavio pedig elnyerik Rosaura és Beatrice kegyeit. A

nézők elégedetten tapsolhatnak, a dráma igazságot szolgáltatott.
De a színház véget ért, és gyorsan rá kell ébrednünk, hogy az erkölcsi igazságtétellel a
valóság gyakran adós marad. De legalább bízunk a dráma örök érvényében.

Wettstein Domonkos
(Vianney Szent János osztály)

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.